

Анджоло Силвио Новаро.

Двамата братя музиканти.

(Приказка).

I.

Паскалъ и Бенедето бѣха братя. Тѣ много обичаха музиката, Паскалъ пѣше, а Бенедето свирѣше на китара. Постоянно тѣ веселяха селото.

Тѣхната музика бѣ пленителна, очарователна. Тя имаше това свойство, че който ги слушаше — имаше всичко, каквото пожелаеше. Земледѣлецътъ — ниви отрупани съ жътва, скъперникътъ — купъ злато, децата — пѣстри птички, които се оставяха да ги ловятъ свободно съ ржце.

Щомъ, обаче, спираха да свирятъ, всичко изчезваше. Но все оставаше споменъ отъ тѣхъ. Затова цѣлото село ги обичаше и хвалѣше.

Майка имъ постоянно имъ се караше, че не знаятъ ни единъ занаятъ.

— Богъ е добъръ. Той ще ни помогне, отврѣщали тѣ.

— Не имъ се сърди, майко, казваха съседитѣ. Тѣ сж чудни музиканти. Нима това не е богатство? Днесъ селото тича следъ тѣхъ, утре — градътъ.

Полека-лека майката се примири и заживѣ спокойно. Но една сутринъ тѣ ѝ казаха:

— Мамо, ние решихме да трѣгнемъ по свѣта.

— Защо, милички, искате да оставите старата си майка сама?

— Тукъ вече всички познаватъ нашата музика. Ще отидемъ да я разпространимъ изъ цѣлата страна.

Майката не се съгласяваше, но най-последно ги благослови и рече:

— Богъ да ви благослови, деца. Нека Той ви закриля.